

זבשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ (ויקרא כה).

טבת

פניו היו רטבים וידיו נרעדו מקור, אך הוא זכר את דבריו של אבא ובמאמצים רבים פרש את השמיכה על הפרקע ונשכב עליה כדי שלא תזדזז. אך מה זאת? האדמה גדולה ורחבה היא. איך אצליח ללכוס את כלה כדי שיחם לה? חשב בלבדו ודמעות של קור יואשו נקוו בציניו.

"מה זה?" שמע לפתע יוסף את קולה של אמא: "מדוע יצאת החוצה בסופה שכזו? ומדוע אתה פורס את השמיכה על האדמה? והרי היא נרטבת ונהרסת לגמרי!" "כן אמר אבא, השיב יוסף בקול רועד. "אבא אמר שצריך לתת לאדמה לנוח בשנת השמטה." יצא אבא והכניס את יוסף הביתה, הושיבו על יד המנורה החם, פשט את בגדיו הרטבים וצטפר אותו בשמיכה יבשה. צמדו אבא ואמא וצחקו. אמרה אמא: "האדמה אינה צריכה שמחה. כשאמר אבא שאנו נוהגים לאדמה לנוח, הוא התכוון שאנו מניחים לאדמה ולא עושים בה שום מלאכה." והאדמה לא צריכה שמחה בגשם? שאל יוסף. "לא, השיב אבא. הגשם טוב לאדמה, הוא ימחל בתוכה ויזמין את הצשבים, הירקות והשבולים." ואת צריך שמחה כדי להתחמם ולנוח, נכון? שאל יוסף. "נכון," אמרו יחד אבא ואמא וצחקו שוב.

כתבה: כנה נעם

מחמיטה למעשה

התבוננו בסדר היום שלכם, בחרו משהו שאתם אוהבים במיוחד, ונסו לתור עליו ליום או ליומים. כיצד הרגשתם? כיצד מרגיש אבך הפנים לאדמתו?

איוו: אריאלה עציץ ונומרי פישר

היה יום גשום מאוד, יוסף הפקט ישב על אדן החלון והתבונן בטפות שנתכוו מקורם. האדמה היתה רטבה ובוצית. בין הפלעים נקוו שלוליות טהנות ומהאדי צלה קולו הסואן של הנחל השוטף. נדמה היה ליוסף כי הארץ כלה שנה שיר לגשם: "גשם גשם, בוא גשם גשם מים טוב, גשם גשם מים טוב, ברכה היא לנו משמים." ביום שזכה אין יוצאים אל החוץ. ישבו כל ברכה היא לנו בבית. והנה נזכר יוסף בדבר מה: לפני כמה חודשים, כשעוד היה קיץ, צבדו אבא והאחים קשה במיוחד בכל צבדות השדה. שאל יוסף את אביו: "מדוע זה אנו עובדים קשה כל כך יום אחר יום?" ואבא השיב: "עוד חמט יגיע ראש השנה ותחל שנת השמטה. שש שנים אנו עובדים את האדמה, מסקלים אבנים, חורשים, עוזרים, זורעים ונוטעים ובשנה השביעית שנת שמטה. בשנה השביעית אנו שומטים את מלאכות האדמה, נתנים לאדמה לנוח, מתפללים לגשם ומצפים ליבול. על כן עלינו לצבד קשה ולהכין את החלקות שלנו לשנת השמטה."

צעת כשישב יוסף והביט בגשם בצד החלון, זכר את הדברים הללו שאמר אבא. חשב יוסף בלבד: "אבא אמר: נתן לאדמה לנוח ונתפלל לגשם." והנה יורד גשם, אך כיצד תוכל האדמה לנוח בקר שזכה? היא כלה רטבה והרוח נושפת בה. אי אפשר לנוח בצורה כזו. לא טוב כך. כך אין האדמה נחה כלל וכלל. עלי לעשות מעשה! גם לפתע יוסף מתקומם, נגש לצרכת הפחצ'לות והשמיכות שנוצבה בפנת החדר, משך ממנה שמיכה צמה עבה וחסה ומחר לצאת מהבית. בחוץ הגשם דפק והרוח לל. גפה יוסף הקטן לפרס את השמיכה על האדמה כדי שיחם לה ותוכל לנוח, אך השמיכה עפה והמתפקה לה כמכרש של ספינה, עד שכמעט לא יכול היה יוסף לאחוז בה.

איך קוראים לחלקות השונות, ומה שם הפעילה שעושה האכר בכל אחת מהן?
אלו חלקות ושמות נוספים של אסוף פרי אתם מכירים?